

Piscina Municipal

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de Pau Casals, 1
Emplaçament Delimitada pels carrers Major i del Molí, al costat de can Batlle
Alçada: 181m

Coordenades:

Latitud: 41.3844
Longitud: 1.93235
UTM Est (X): 410732
UTM Nord (Y): 4581980

Classificació

Número de fitxa 08295-657
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Contemporani Popular
Segle XX
Any 1953
Autoria de l'element: Manuel Baldrich
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament de Vallirana
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dj., 18/05/2017 - 02:00

Descripció

Piscina de mida olímpica situada al bell mig del nucli urbà. Presenta una planta rectangular, amb unes mesures de 50 metres x 20 metres. Originàriament fou bastida amb formigó pobre (que evitava trencaments) i sense cap armadura de ferro. Compta amb 10 carrils i platges fetes amb un aplacat de pedra que evita relliscades. Està envoltada d'un gran zona verda (solarium).

Història

La piscina de Vallirana és un dels trets definitoris del municipi com espai característic, esportiu i social. Hi ha un precedent a la seva construcció, la reconversió de la bassa de can Batlle en piscina municipal de l'any 1938 (proposta de Fèlix Alsina) que no es dugué a terme. Fou construïda l'any 1952 i inaugurada el 24 de juliol de 1953 (revetlla de Sant Jaume). Els terrenys foren cedits pel seu propietari, el sr. Mas, i la piscina fou impulsada pel Club Deportivo Vallirana. L'arquitecte fou en Manuel Baldrich, arquitecte municipal i de la Diputació de Barcelona, i el contractista en Joan Rubí, de Molins de Rei. Es va finançar amb les aportacions de l'ajuntament, d'alguns veïns i d'estiuejants del municipi. Des del començament se la va anomenar la primera piscina olímpica d'Espanya (les piscines de Montjuïc i de la Casa de Campo de Madrid eren anteriors però no tenien les mides reglamentàries per ésser considerades olímpiques). L'any 1969 fou reformada amb un projecte de l'arquitecte municipal Cèsar Martinell. Es va enrajolar i es van canviar els filtres de l'aigua. També es van fer els vestidors, el gimnàs inferior, les pistes de tennis i el bar, entre d'altres reformes. De l'any 1976 al 1992, la meitat fonda de la piscina es cobria amb un globus de trevira. L'any 1988 es van retirar els trampolins que la definien pel perill que comportaven. Posteriorment es van dur a terme noves reformes (anys 1994, 1995 i 2002), la darrera l'any 2006 (instal·lació de l'ascensor que dona accés des del carrer Major i reducció de la profunditat, entre d'altres). En l'actualitat és la piscina de mida olímpica més antiga de Catalunya (la de Montjuïc fou totalment transformada l'any 1992).

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 155-163, 197-203. OLLÉ, Francesc (2016). Vallirana, poble d'aigua. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 73-74. RICH LLORENS, Judit (2015). Inventari del Patrimoni Cultural de Vallirana. Treball de pràctiques UAB / Ajuntament de Vallirana.

